

Why are children always first to feel the pain and hurt the worst
It's cruel, somehow ... It just don't seem right ...

PODARILI SMO NASMEH

Bošnjaško mladinsko kulturno društvo (BMKD) iz Velenja, Zavod RUJ-center za izobraževanje, usposabljanje in rehabilitacijo, društvo Bosansko-hercegovskih študentov (BH4) iz Ljubljane ter društvo Primorski ljiljan iz Izole so v avgustu 2006 organizirali humanitarno akcijo »Podari nasmeh«, s katero so 32-im otrokom omogočili nepozabne počitnice v Sloveniji.

Otroci, ki so šest dni preživeli v Velenju in dva na Debelem rtiču, živijo v domovih ali pri rejniških družinah, so brez obeh staršev ali brez enega roditelja, nihče od njih pa zaradi neprimernih pogojev ne živi pri starših. Otroci so v svojem kratkem življenju imeli priložnost občutiti najhujšo obliko človeškega zla (vojno, zlorabe...), posledica teh izkušenj je življenje brez staršev, brez topline doma...

Ker gre za hiperaktivne in travmatizirane otroke, so prostovoljci imeli veliko dela, toda ravno to delo je v njih zbudilo nepredstavljive občutke, in ker so ti prostovoljci največ časa preživeli z njimi, je prav, da počitnice opiše s svojega stališča ravno oseba, ki je 24 ur na dan preždelo z njimi, Arnela Jahić:

»Odpri smo jim svoje srce, sprejeli jih v svoj topel objem, nagrajevali jih s svojimi poljubi ter jim nudili vso ljubezen. Otroci, željni ljubezni, doma, sreče, veselja, so se nam znali zahvaliti na pravi način. Oživeli so vsak del našega telesa, predvsem pa razširili naše srce. Zanje so to bile lepe in prijetne počitnice, za nas prostovoljce, pa ena izkušnja več. Izkušnja, ki nas bo bodrila in nas opominjala, da je življenje lepo, ter da je nekomu potrebno nuditi vso ljubezen, da bo tudi ta nekdo, imel rad vas.

Z otroci iz Unsko-Sanskega kantona (USK) iz Bosne in Hercegovine, smo doživeli mnogo lepih, srčnih, prijetnih ter ljubečih trenutkov. Svoj prihod v Velenje, so nam oznanili z veselim pozdravom. Čeprav se nismo poznali med seboj, smo se že prvi večer dobro ujeli. V društvu smo pričakajo njihova imena, v sobah ... da se počutijo zaželeni, počutijo ljudje z imenom in

Nato smo skupaj z njimi v katerem smo jim skušali čim Popeljali smo jih na ogled Mojca, za celo urico so se Velenje, v muzeju časten naziv velenjskega rudarja. ogledali znamenitosti mesta čarovnice Hudibabek«. Preizkusili alpinističnih podvigih. Predzadnji odpravili na pot proti jezeru, kjer in predvsem uživali. Zvečer so v znak hvaležnosti. Takrat smo bližal se je čas slovesa.

se potrudili, da jih na vratih sob pa lončki, prav tako z njihovimi imeni dobrodošli in tisto osnovno, da se priimkom in ne zgolj številke.

preživeli nepozaben in aktiven teden, bolje predstaviti Slovenijo. gasilskega doma in v delavnice vile prelevili v prince in princeze na gradu premogovništva Velenje so dobili Med vsakodnevno potjo, smo si Velenje ter predstavo »Pripetije smo se tudi v obrti z glino in v dan našega druženja smo se smo slikali, risali, se igrali razne igre nam otroci pripravili krasno predstavo potočili kar nekaj grenkih solz, kajti

Kmalu je napačil težek čas, čas slovesa. Skočili smo si objem in s težkim srcem zaklicali: »Adijo!« Spremljali so nas žalostni pogledi, vlažni obrazi, na katerih so bile vidne poti solz, klici naših imen... Vse nas je stiskalo v prsih, v glavi pa nešteto vprašanj: »Kdaj se bomo ponovno srečali? Kakšni bodo ti obrazi, ki nas sedaj jokajoče gledajo, čez par let? Se nas bodo njihove oči še spominjale? Bodo čutili vso ljubezen, ki smo jim nudili? Bodo rade volje izgovarjali naša imena? Jim bo toplo pri srcu ob spominu na nas?«

Hrupen zvok avtobusnega motorja se počasi začne oddaljevati, na oknih avtobusa pa mahajoče roke naših otrok.

Sedaj so nam ostali le še prijetni spomini, ki postopno postajajo velika spodbuda, da bomo ustvarili čim več takšnih projektov. Da bomo nekomu omogočili počitnice, polne smeha, veselja, igre, radosti ter predvsem ljubezni. Da bo še veliko otrok občutilo to, kar so občutili in doživeli otroci iz USK-a na obisku v Velenju, in da bo še veliko prostovoljcev občutilo to, kar smo občutili mi, člani BMKD-ja. Ni lepšega veselja, dotika, občutka, ko spoznaš, da si zmožen nekomu nuditi nekaj, kar si najbolj želi. In to sem občutila z ekipo BMKD-ja,... ljubezen–najmočnejšo silo na našem planetu